

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 374

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 28 aprilie 2025

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI			
241. — Decizie privind eliberarea doamnei Simona Cojocaru din funcția de secretar de stat și șef al Departamentului pentru politica de apărare, planificare și relații internaționale din cadrul Ministerului Apărării Naționale	2	247. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către doamna Ana-Maria Alexandru-Trotea a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Instituției Prefectului — Județul Mehedinți	5
242. — Decizie privind numirea domnului Sorin-Dan Moldovan în funcția de secretar de stat și șef al Departamentului pentru politica de apărare, planificare și relații internaționale din cadrul Ministerului Apărării Naționale	2	248. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Cosmin-Mihai Dorle a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Instituției Prefectului — Județul Satu Mare	5
243. — Decizie privind revocarea doamnei Valeria Herdea din funcția de membru al consiliului de administrație și de președinte, cu rang de secretar de stat, al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate	3	249. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Gigi-Dorinel Iancu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Instituției Prefectului — Județul Teleorman	6
244. — Decizie pentru eliberarea domnului Horațiu-Remus Moldovan din funcția de secretar de stat la Ministerul Sănătății	3	250. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Ilie Bălășan a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației	6
245. — Decizie privind numirea domnului Horațiu-Remus Moldovan în funcția de membru al consiliului de administrație și președinte, cu rang de secretar de stat, al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate.....	4	ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
246. — Decizie privind numirea doamnei Stela Firu în funcția de secretar de stat la Ministerul Sănătății	4	Decizia nr. 48 din 24 februarie 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	7–10
		Decizia nr. 88 din 17 martie 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	11–16

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

**privind eliberarea doamnei Simona Cojocaru
din funcția de secretar de stat și șef al Departamentului
pentru politica de apărare, planificare și relații internaționale
din cadrul Ministerului Apărării Naționale**

Având în vedere propunerea formulată de ministrul apărării naționale prin Adresa nr. M-924 din 25 aprilie 2025, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/13.243/MD din 25 aprilie 2025,

în temeiul art. 29 și al art. 31 lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 12 și art. 39 alin. (4) din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Simona Cojocaru se eliberează din funcția de secretar de stat și șef al Departamentului pentru politica de apărare, planificare și relații internaționale din cadrul Ministerului Apărării Naționale.

PRIM-MINISTRU

ION-MARCEL CIOLACUContrasemnează:

p. Secretarul general al Guvernului,
Mihnea-Claudiu Drumea

București, 28 aprilie 2025.
Nr. 241.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

**privind numirea domnului Sorin-Dan Moldovan
în funcția de secretar de stat și șef al Departamentului
pentru politica de apărare, planificare și relații internaționale
din cadrul Ministerului Apărării Naționale**

Având în vedere propunerea formulată de ministrul apărării naționale prin Adresa nr. M-924 din 25 aprilie 2025, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/13.243/MD din 25 aprilie 2025,

în temeiul art. 29 și al art. 31 lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 12 și art. 39 alin. (4) din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Sorin-Dan Moldovan se numește în funcția de secretar de stat și șef al Departamentului pentru politica de apărare, planificare și relații internaționale din cadrul Ministerului Apărării Naționale.

PRIM-MINISTRU

ION-MARCEL CIOLACUContrasemnează:

p. Secretarul general al Guvernului,
Mihnea-Claudiu Drumea

București, 28 aprilie 2025.
Nr. 242.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

**privind revocarea doamnei Valeria Herdea
din funcția de membru al consiliului de administrație
și de președinte, cu rang de secretar de stat,
al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate**

Având în vedere Adresa Ministerului Sănătății înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 17/13.014 din 25 aprilie 2025,

în temeiul art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, al art. 286 alin. (1) lit. a) și alin. (3) și al art. 287 alin. (1) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 17 alin. (3) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Valeria Herdea se revocă din funcția de membru al consiliului de administrație și președinte, cu rang de secretar de stat, al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate.

PRIM-MINISTRU

ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

p. Secretarul general al Guvernului,
Mihnea-Claudiu Drumea

București, 28 aprilie 2025.
Nr. 243.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

**pentru eliberarea domnului Horațiu-Remus Moldovan
din funcția de secretar de stat la Ministerul Sănătății**

În temeiul art. 29 și al art. 31 lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Horațiu-Remus Moldovan se eliberează din funcția de secretar de stat la Ministerul Sănătății.

PRIM-MINISTRU

ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

p. Secretarul general al Guvernului,
Mihnea-Claudiu Drumea

București, 28 aprilie 2025.
Nr. 244.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

**privind numirea domnului Horațiu-Remus Moldovan
în funcția de membru al consiliului de administrație
și președinte, cu rang de secretar de stat,
al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate**

Având în vedere Adresa Ministerului Sănătății înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 17/13.014 din 25 aprilie 2025,

în temeiul art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, al art. 286 alin. (1) lit. a) și al art. 287 alin. (1) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 17 alin. (3) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Horațiu-Remus Moldovan se numește în funcția de membru al consiliului de administrație și președinte, cu rang de secretar de stat, al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate.

PRIM-MINISTRU

ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

p. Secretarul general al Guvernului,
Mihnea-Claudiu Drumea

București, 28 aprilie 2025.
Nr. 245.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

**privind numirea doamnei Stela Firu
în funcția de secretar de stat la Ministerul Sănătății**

În temeiul art. 29 și al art. 31 lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Stela Firu se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Sănătății.

PRIM-MINISTRU

ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

p. Secretarul general al Guvernului,
Mihnea-Claudiu Drumea

București, 28 aprilie 2025.
Nr. 246.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind exercitarea, cu caracter temporar,
de către doamna Ana-Maria Alexandru-Trotea a funcției
publice vacante din categoria înalților funcționari publici
de secretar general al Instituției Prefectului — Județul Mehedinți**

Având în vedere Adresa Ministerului Afacerilor Interne nr. 12.124 din 16 aprilie 2025, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/3.420 din 16 aprilie 2025 și la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/12.881/M.D. din 23 aprilie 2025, propunerea formulată de Instituția Prefectului — Județul Mehedinți prin Adresa nr. 2.531 din 27 martie 2025, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 14.129 din 7 aprilie 2025,

în temeiul art. 29, art. 265 alin. (11), art. 389 lit. c¹), art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3), art. 510 alin. (1) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Ana-Maria Alexandru-Trotea, consilier juridic, clasa I, grad profesional superior, în cadrul Corpului de control al prefectului, exercită, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Instituției Prefectului — Județul Mehedinți pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU

ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

p. Secretarul general al Guvernului,
Mihnea-Claudiu Drumea

București, 28 aprilie 2025.
Nr. 247.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind exercitarea, cu caracter temporar,
de către domnul Cosmin-Mihai Dorle a funcției publice
vacante din categoria înalților funcționari publici
de secretar general al Instituției Prefectului — Județul Satu Mare**

Având în vedere Adresa Ministerului Afacerilor Interne nr. 12.125 din 16 aprilie 2025, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/3.417 din 16 aprilie 2025, propunerea formulată de Instituția Prefectului — Județul Satu Mare prin Adresa nr. 2.701 din 18 martie 2025, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 14.131 din 7 aprilie 2025,

în temeiul art. 29, art. 265 alin. (11), art. 389 lit. c¹), art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3), art. 510 alin. (1) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Cosmin-Mihai Dorle, șef serviciu al Serviciului juridic, exercită, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Instituției Prefectului — Județul Satu Mare pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU

ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

p. Secretarul general al Guvernului,
Mihnea-Claudiu Drumea

București, 28 aprilie 2025.
Nr. 248.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM - MINISTRUL****DECIZIE****privind exercitarea, cu caracter temporar,
de către domnul Gigi-Dorinel Iancu a funcției publice vacante
din categoria înalților funcționari publici de secretar general
al Instituției Prefectului — Județul Teleorman**

Având în vedere Adresa Ministerului Afacerilor Interne nr. 12.126 din 16 aprilie 2025, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/3.418 din 16 aprilie 2025, propunerea formulată de Instituția Prefectului — Județul Teleorman prin Adresa nr. 2.819 din 6 martie 2025, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 10.680 din 7 aprilie 2025,

în temeiul art. 29, art. 265 alin. (11), art. 389 lit. c¹), art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3), art. 510 alin. (1) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Gigi-Dorinel Iancu, șef serviciu al Serviciului juridic, exercită, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Instituției Prefectului — Județul Teleorman pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU

ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

p. Secretarul general al Guvernului,
Mihnea-Claudiu Drumea

București, 28 aprilie 2025.

Nr. 249.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM - MINISTRUL****DECIZIE****privind exercitarea, cu caracter temporar,
de către domnul Ilie Bălășan a funcției publice vacante
din categoria înalților funcționari publici
de secretar general adjunct al Ministerului Dezvoltării,
Lucrărilor Publice și Administrației**

Având în vedere Adresa Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației nr. 62.343 din 13 martie 2025, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/8.346/M.D. din 18 martie 2025, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 11.595 din 25 martie 2025,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3), art. 510 alin. (1) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Ilie Bălășan, consilier evaluare-examinare, clasa I, grad profesional principal în cadrul Serviciului corpul de control, exercită, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU

ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

p. Secretarul general al Guvernului,
Mihnea-Claudiu Drumea

București, 28 aprilie 2025.

Nr. 250.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 48

din 24 februarie 2025

Dosar nr. 2.306/1/2024

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Carmen Elena Popoiag	— președintele Secției I civile
Adina Oana Surdu	— președintele Secției a II-a civile
Elena Diana Tămașă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Andreia Liana Constanda	— judecător la Secția I civilă
Mariana Hortolomei	— judecător la Secția I civilă
Irina Alexandra Boldea	— judecător la Secția I civilă
Diana Florea Burgazli	— judecător la Secția I civilă
Mihaela Glodeanu	— judecător la Secția I civilă
Iulia Manuela Cîrnu	— judecător la Secția a II-a civilă
Minodora Condoiu	— judecător la Secția a II-a civilă
Rodica Zaharia	— judecător la Secția a II-a civilă
Ștefan Ioan Lucaciuc	— judecător la Secția a II-a civilă
Simona Maria Zarafiu	— judecător la Secția a II-a civilă
Liliana Vișan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Maria Hrudei	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Carmen Mihaela Voinescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Alina Pohrib	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Mădălina Elena Vladu Crevon	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept competent să judece sesizarea ce formează obiectul Dosarului nr. 2.306/1/2024 este legal constituit conform art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și art. 35 alin. (3) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna Ileana Peligrad, magistrat-asistent, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Tribunalul Argeș — Secția civilă în vederea lămuririi următoarei probleme de drept:

„Dacă indemnizația prevăzută de art. 5 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 68/2008 se încadrează

în categoria veniturilor salariale ale personalului din sectorul bugetar, astfel cum sunt definite acestea de art. 7 lit. m) din Legea-cadru nr. 153/2017, și este limitată la nivelul indemnizației lunare a funcției de viceprimar sau, după caz, al indemnizației lunare a vicepreședintelui consiliului județean sau, după caz, a viceprimarului municipiului București, corespunzător nivelului de organizare: comună, oraș, municipiu, sectoarele municipiului București, Primăria Generală a Municipiului București, exclusiv majorările prevăzute la art. 16 alin. (2), cu încadrarea în cheltuielile de personal aprobate în bugetele de venituri și cheltuieli, conform art. 11 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017”.

5. Magistratul-asistent învederează că la dosar a fost depus raportul întocmit.

6. Președintele completului, doamna judecător Mariana Constantinescu, constatând că nu mai sunt alte completări, chestiuni de invocat sau întrebări de formulat din partea membrilor completului, a declarat dezbaterea închisă, iar completul de judecată a rămas în pronunțare.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, a constatat următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Tribunalul Argeș — Secția civilă a dispus, prin Încheierea din 11 octombrie 2024, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 1 alin. (1) și ale art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (denumită în continuare *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

8. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la 22 octombrie 2024 cu nr. 2.306/1/2024.

II. Normele legale incidente

9. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 68/2008 privind vânzarea spațiilor proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale cu destinația de cabinete medicale, precum și a spațiilor în care se desfășoară activități conexe actului medical, aprobată cu modificări prin Legea nr. 192/2011, denumită în continuare *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 68/2008*

„Art. 5. — (1) În termen de 45 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, în fiecare comună, oraș, municipiu, sector al municipiului București sau județ în care există spații ce cad sub incidența prezentei ordonanțe de urgență se constituie o comisie pentru vânzarea spațiilor medicale, denumită în continuare *comisie*, și o comisie de contestație.

(2) Comisia și comisia de contestație se constituie prin dispoziție a primarului, respectiv a președintelui consiliului județean, și fiecare are următoarea componență:

a) două persoane din aparatul de specialitate al primarului localității sau, după caz, al președintelui consiliului județean din localitatea, respectiv județul în a cărui proprietate sau administrare se află spațiul medical;

b) un reprezentant al autorității de sănătate publică județene sau a municipiului București;

c) un reprezentant al colegiului teritorial al medicilor și, după caz, un reprezentant al colegiului teritorial al medicilor dentiști;

d) un reprezentant al direcției generale a finanțelor publice județene sau a municipiului București, desemnat de directorul general;

e) 2 consilieri locali ai comunei, orașului, municipiului sau, după caz, 2 consilieri județeni ai județului în a cărui proprietate, respectiv administrare se află spațiul medical. (...)

(7) Membrii comisiilor au dreptul la o indemnizație pentru activitatea depusă, ale cărei cuantum și condiții de acordare se stabilesc prin hotărâre a consiliului local sau județean, cu avizul direcției generale a finanțelor publice județene sau a municipiului București, și constituie cheltuieli în sensul prevederilor art. 15 alin. (2)."

„Art. 15. — (1) Sumele obținute din vânzarea spațiilor medicale și a terenurilor aferente, proprietate privată a statului, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, se fac venit la bugetul de stat, după recuperarea cheltuielilor aferente vânzării, efectuate de vânzător.

(2) Sumele obținute din vânzarea spațiilor medicale și a terenurilor aferente, proprietate privată a unităților administrativ-teritoriale, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, se fac venit la bugetele locale respective, într-un cont special, și se utilizează pentru realizarea unor proiecte de interes public în domeniul sanitar, aprobate de consiliile județene sau de consiliile locale vânzătoare.”

10. Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Legea-cadru nr. 153/2017*

Termeni

Art. 7. — În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație: (...)

m) *venitul salarial al personalului din sectorul bugetar* cuprinde salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, soldele de grad/salariile gradului profesional deținut, gradațiile, soldele de comandă/salariile de comandă, indemnizațiile de încadrare, indemnizațiile lunare și, după caz, compensațiile, indemnizațiile, sporurile, majorările, adaosurile, primele și premiile, precum și alte drepturi în bani și/sau în natură, corespunzătoare fiecărei categorii de personal din sectorul bugetar. (...)

Art. 11. — (1) Pentru funcționarii publici și personalul contractual din cadrul familiei ocupaționale «Administrație» din aparatul propriu al consiliilor județene, primării și consilii locale, din instituțiile și serviciile publice de interes local și județean din subordinea acestora, salariile de bază se stabilesc prin hotărâre a consiliului local, a consiliului județean sau a Consiliului General al Municipiului București, după caz, în urma consultării organizației sindicale reprezentative la nivel de unitate sau, după caz, a reprezentanților salariaților.

(2) Nomenclatorul funcțiilor necesare desfășurării activităților specifice fiecărei instituții sau autorități a administrației publice locale, precum și ierarhia funcțiilor sunt prevăzute în anexa nr. VIII cap. I lit. A pct. III și cap. II lit. A pct. IV.

(3) Stabilirea salariilor lunare potrivit alin. (1) se realizează de către ordonatorul de credite, cu respectarea prevederilor art. 25.

(4) Nivelul veniturilor salariale se stabilește, în condițiile prevăzute la alin. (1) și (3), fără a depăși nivelul indemnizației lunare a funcției de viceprimar sau, după caz, a indemnizației lunare a vicepreședintelui consiliului județean sau, după caz, a viceprimarului municipiului București, corespunzător nivelului de organizare: comună, oraș, municipiu, sectoarele municipiului București, primăria generală a municipiului București, exclusiv majorările prevăzute la art. 16 alin. (2), cu încadrarea în cheltuielile de personal aprobate în bugetele de venituri și cheltuieli.”

Art. 16 alin. (2): „Indemnizațiile lunare ale președinților și vicepreședinților consiliilor județene și primarilor și viceprimarilor unităților administrativ-teritoriale care implementează proiecte finanțate din fonduri europene nerambursabile și/sau fonduri

externe rambursabile, precum și prin Mecanismul de redresare și reziliență se majorează cu până la 50%, în limita bugetului aprobat cu această destinație.”

Anexa nr. VIII cap. I lit. B art. 7: „(1) Funcționarii publici au următoarele drepturi prevăzute de alte acte normative, al căror cuantum se suportă de la bugetul de stat, bugetul local sau, după caz, de la bugetul de asigurări sociale:

a) indemnizațiile stabilite pentru activități suplimentare la care sunt desemnați să participe în cadrul unor comisii organizate în condițiile legii;

b) alte drepturi care nu sunt de natură salarială, stabilite în condițiile legii.

(2) Drepturile prevăzute la alin. (1) se acordă în condițiile și limitele prevăzute în actele normative prin care sunt reglementate.”

III. Expunerea procesului

11. Prin cererea de chemare în judecată, reclamantele, persoane fizice, în contradictoriu cu pârâțul Consiliul Județean (...), reprezentat legal prin președinte, au solicitat obligarea acestuia la plata unor sume, reprezentând diferență din indemnizația cuvenită în calitate de membru al Comisiei pentru vânzarea prin licitație publică cu strigare a spațiilor medicale ce fac obiectul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 68/2008, sumă stabilită și aprobată conform Referatului nr. (...) din 27 iulie 2023 și art. III.2 din Metodologia aprobată prin Hotărârea Consiliului Județean (...) nr. (...) din 26 mai 2023, și indemnizația efectiv plătită de către pârât.

12. În susținere s-a arătat că art. 11 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 nu este aplicabil plății indemnizației de membru în Comisia pentru vânzarea prin licitație publică cu strigare a spațiilor medicale ce fac obiectul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 68/2008. Textul de lege stabilește că ceea ce se plafonează la nivelul indemnizației lunare a vicepreședintelui consiliului județean este „nivelul veniturilor salariale”, așa cum este definit de art. 7 lit. m) din Legea-cadru nr. 153/2017.

13. Or, indemnizația de membru în Comisia pentru vânzarea prin licitație publică cu strigare a spațiilor medicale ce fac obiectul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 68/2008 nu este supusă plafonării în conformitate cu art. 11 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017, deoarece nu reprezintă un venit lunar permanent. Această indemnizație are un caracter ocazional și se acordă o singură dată pentru activitatea desfășurată în cadrul comisiei.

14. În aceste condiții, pârâțul nu poate face aplicarea art. 11 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 la momentul plății indemnizației, deoarece textul de lege vizează plafonarea veniturilor salariale la momentul stabilirii drepturilor, nu momentul plății drepturilor, iar indemnizația fusese stabilită de pârât anterior lunii august 2023.

15. Pârâțul a formulat întâmpinare, solicitând respingerea acțiunii ca neîntemeiată, având în vedere natura salarială a indemnizației de membru în Comisia de licitație, niciunul din membrii acesteia neputând fi numit decât în situația în care avea această calitate, respectiv exercita anumite funcții în cadrul aparatului de specialitate al Consiliului Județean (...) sau în Administrația Finanțelor Publice Argeș. Deținerea acestui „statut special” constituie condiția de bază pentru includerea pe lista membrilor unei astfel de comisii, exercitarea atribuțiilor ca urmare a deținerii funcției publice fiind o garanție a cunoașterii și aplicării dispozițiilor legale în cadrul comisiei.

16. În cadrul soluționării acțiunii s-au dispus sesizarea instanței supreme și suspendarea judecării cauzei.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării

17. Tribunalul Argeș — Secția civilă, procedând la analiza condițiilor impuse de prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, a reținut că, potrivit art. 1 alin. (2) și art. 2 alin. (1), în procesele vizând stabilirea și/sau plata drepturilor de pensie ale personalului plătit din fonduri publice este obligatorie sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție asupra chestiunii de

drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a litigiului, dacă anterior această chestiune nu a fost deja dezlegată.

18. În ceea ce privește dependența soluției pe fond asupra litigiului de sesizarea cu dezlegarea acestei chestiuni, însăși chestiunea care se solicită a fi dezlegată reprezintă opinia divergentă a părților cu privire la aplicabilitatea plafonului impus de art. 11 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 în privința indemnizației prevăzute de art. 5 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 68/2008, iar această chestiune nu a fost dezlegată anterior.

V. Punctul de vedere al titularului sesizării

19. Instanța de trimitere a arătat că, având în vedere că Legea-cadru nr. 153/2017, prin care veniturile salariale ale funcționarilor publici au fost plafonate conform art. 11 alin. (4) din acest act normativ, a intrat în vigoare după 9 ani de la stabilirea dreptului la indemnizația prevăzută de art. 5 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 68/2008, prevăzută printr-un act normativ cu caracter special, indemnizație care pare să aibă caracterul unui venit ocazional și suplimentar venitului salarial lunar permanent al funcționarilor publici, neputând a se stabili dacă legiuitorul a inclus-o în categoria venitului salarial al personalului din sectorul bugetar, astfel cum este reglementat de art. 7 lit. m) din Legea-cadru nr. 153/2017, și pe care a înțeles să îl plafoneze prin art. 11 alin. (1) din același act normativ, se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

VI. Punctul de vedere al părților

20. Atât reprezentantul convențional al reclamantelor, cât și reprezentantul convențional al pârâtului au arătat că sunt de acord cu sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, astfel cum a fost pusă în discuție de către instanță.

21. În privința fondului sesizării, părțile își mențin opiniile exprimate prin cererea de chemare în judecată, respectiv prin întâmpinare.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

22. Instanțele naționale au comunicat faptul că nu a fost identificată jurisprudență relevantă.

23. Punctele de vedere formulate de instanțe sunt divergente.

24. Într-o primă opinie s-a apreciat că, în lipsa unor dispoziții exprese derogatorii, indemnizația pentru activitatea depusă în cadrul comisiei pentru vânzarea spațiilor medicale și al comisiei de contestație trebuie inclusă în categoria venitului salarial al personalului din sectorul bugetar, astfel cum este reglementat de art. 7 lit. m) din Legea-cadru nr. 153/2017 și pe care legiuitorul a înțeles să îl plafoneze prin art. 11 alin. (1) din același act normativ.

25. Într-o altă opinie s-a apreciat că indemnizația prevăzută de art. 5 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 68/2008 nu se încadrează în categoria veniturilor salariale ale personalului din sectorul bugetar, astfel cum sunt definite acestea de art. 7 lit. m) din Legea-cadru nr. 153/2017, având caracterul unei indemnizații speciale ce corespunde unei activități voluntare din afara sferei atribuțiilor prevăzute în fișa postului funcției publice, astfel încât nu sunt aplicabile dispozițiile art. 11 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017.

26. Ministerul Public a menționat că la nivelul Secției judiciare nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii asupra problemei de drept ce formează obiectul sesizării.

VIII. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție și a Curții Constituționale

27. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, prin Decizia nr. 1 din 19 februarie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 266 din 28 martie 2024, a stabilit că, în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 34 din Legea poliției locale nr. 155/2010, stabilirea drepturilor salariale ale personalului poliției locale nu trebuie să se facă în același quantum cu drepturile salariale ale personalului din aparatul de specialitate al primarului.

28. Curtea Constituțională s-a pronunțat în repetate rânduri asupra constituționalității art. 11 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017, în sensul respingerii excepției, în acest sens fiind Decizia nr. 510/2023, Decizia nr. 676/2022, Decizia nr. 377/2022, Decizia nr. 632/2021, Decizia nr. 53/2022, Decizia nr. 370/2020, Decizia nr. 432/2020, Decizia nr. 834/2019.

IX. Raportul asupra chestiunii de drept

29. Prin raportul întocmit în cauză, conform art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă, s-a apreciat că, în interpretarea art. 5 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 68/2008 coroborat cu art. 7 lit. m) și art. 11 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017, indemnizația cuvenită membrilor comisiei pentru vânzarea spațiilor medicale și ai comisiei de contestație nu face parte din veniturile salariale ale personalului din sectorul bugetar și nu este limitată la nivelul indemnizației lunare a funcției de viceprimar sau, după caz, al indemnizației lunare a vicepreședintelui consiliului județean sau, după caz, a viceprimarului municipiului București, corespunzător nivelului de organizare: comună, oraș, municipiu, sectoarele municipiului București, Primăria Generală a Municipiului București, exclusiv majorările prevăzute la art. 16 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

30. Temeiul de drept al prezentei sesizări îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

31. Din prevederile art. 1 alin. (1) și (3) și art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 rezultă următoarele condiții de admisibilitate a sesizării:

a) existența unei cauze dintre cele enumerate la art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, aflate în curs de judecată;

b) existența unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei;

c) chestiunea de drept invocată să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nici al unei statuări anterioare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

32. În speță se constată că nu este îndeplinită prima condiție de admisibilitate.

33. Astfel, este adevărat că, potrivit art. 11 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017, nivelul veniturilor salariale ale funcționarilor publici și personalului contractual din cadrul familiei ocupaționale „Administrație” din aparatul propriu al consiliilor județene, primării și consiliilor locale, din instituțiile și serviciile publice de interes local și județean din subordinea acestora (saliile de bază se stabilesc prin hotărâre a consiliului local, a consiliului județean sau a Consiliului General al Municipiului București) este limitat la nivelul indemnizației lunare a funcției de viceprimar sau, după caz, al indemnizației lunare a vicepreședintelui consiliului județean sau, după caz, a viceprimarului municipiului București, corespunzător nivelului de organizare: comună, oraș, municipiu, sectoarele municipiului București, Primăria Generală a Municipiului București, exclusiv majorările prevăzute la art. 16 alin. (2) din aceeași lege, cu încadrarea în cheltuielile de personal aprobate în bugetele de venituri și cheltuieli.

34. În venitul salarial se includ, potrivit art. 7 lit. m) din Legea-cadru nr. 153/2017, „saliile de bază, soldele de funcție/saliile de funcție, soldele de grad/saliile gradului profesional deținut, gradațiile, soldele de comandă/saliile de comandă, indemnizațiile de încadrare, indemnizațiile lunare și, după caz, compensațiile, indemnizațiile, sporurile, majorările, adaosurile, primele și premiile, precum și alte drepturi în bani și/sau în natură, corespunzătoare fiecărei categorii de personal din sectorul bugetar”.

35. Totuși, având în vedere paleta largă de drepturi pentru care legiuitorul poate utiliza, la un moment dat, termenul generic de *indemnizație*, nu se poate trage o concluzie din simpla menționare a indemnizațiilor între drepturile ce compun venitul salarial, ci este necesară o analiză de ansamblu a legislației care reglementează activitatea comisiei pentru vânzarea

spațiilor medicale și a comisiei de contestație pentru a statua cu privire la natura juridică a acestui venit.

36. Din prevederile art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 68/2008 rezultă că aceste comisii se constituie la nivelul unei comune, unui oraș, municipiu, sector al municipiului București sau județ, iar nu la nivelul consiliului local sau al consiliului județean. La aceeași concluzie conduce și componența celor două comisii, acestea nefiind formate doar din funcționari din aparatul de specialitate al primarului localității sau, după caz, al președintelui consiliului județean, ci și din reprezentanți ai altor instituții, respectiv un reprezentant al autorității de sănătate publică județene sau a municipiului București, un reprezentant al colegiului teritorial al medicilor și, după caz, un reprezentant al colegiului teritorial al medicilor dentiști, un reprezentant al direcției generale a finanțelor publice județene sau a municipiului București, desemnat de directorul general.

37. Mai mult, la finalizarea procedurii de vânzare a fiecărui spațiu, comisia încheie un proces-verbal cuprinzând datele cu privire la desfășurarea procedurii de vânzare și prețul obținut pentru spațiul vândut, proces-verbal care se depune „la sediul vânzătorului” [art. 8 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 68/2008], această prevedere subliniind, o dată în plus, separația dintre cele două comisii, pe de o parte, și vânzător, pe de altă parte.

38. În aceste condiții, chiar dacă numirea funcționarului public din aparatul de specialitate al primarului localității sau, după caz, al președintelui consiliului județean în comisia pentru vânzarea spațiilor medicale sau în comisia de contestație are ca premisă existența unor raporturi de serviciu, activitatea în cadrul acestor comisii este una care excedează raporturilor respective. Această activitate nu se circumscrie atribuțiilor de serviciu ale funcționarului public, ci este vorba de o activitate suplimentară, prestată în temeiul legii și în favoarea comisiilor constituite în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 68/2008.

39. Din acest motiv, în ciuda terminologiei folosite de legiuitor, indemnizația cuvenită pentru activitatea din cadrul comisiilor nu poate fi parte din venitul salarial, astfel cum este definit de art. 7 lit. m) din Legea-cadru nr. 153/2017.

40. Faptul că indemnizația în discuție este suportată din bugetul propriu al vânzătorului nu poate conduce la o altă interpretare, întrucât vânzătorul nu suportă aceste sume în baza unui raport între acesta și membrii celor două comisii, ci în temeiul obligației legale de a suporta „cheltuielile ocazionate de

organizarea și desfășurarea procedurilor de vânzare a spațiului medical”, așa cum prevede art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 68/2008 la care face trimitere, de altfel, art. 5 alin. (7) din același act normativ [menționarea art. 15 alin. (2) fiind, în mod vădit, o eroare de corelare a textelor legale]. Mai mult, tot din bugetul vânzătorului sunt suportate și indemnizațiile acordate membrilor care nu au raporturi de serviciu cu vânzătorul, în cazul acestora fiind, cu atât mai evident, faptul că indemnizația încasată nu poate fi parte din venitul salarial încasat de la consiliul local sau județean, lipsind complet raporturile de muncă sau de serviciu care să conducă la o astfel de calificare.

41. În sprijinul acestei interpretări vin și dispozițiile art. 7 de la lit. B a cap. I din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017, care prevăd că funcționarii publici au dreptul la indemnizațiile stabilite pentru activități suplimentare la care sunt desemnați să participe în cadrul unor comisii organizate în condițiile legii, fără însă să stabilească natura salarială a acestor drepturi. Mai mult, alin. (2) din același text de lege prevede că „(2) Drepturile prevăzute la alin. (1) se acordă în condițiile și limitele prevăzute în actele normative prin care sunt reglementate”. Așadar, pentru reglementarea condițiilor și limitelor de acordare a acestor drepturi, Legea-cadru nr. 153/2017 face trimitere la legea specială.

42. În fine, trebuie observat și faptul că interpretarea contrară ar conduce la o situație inacceptabilă, întrucât, deși, prin ipoteză, activitatea desfășurată în cadrul celor două comisii reglementate de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 68/2008 este o activitate suplimentară, funcționarii publici desemnați în aceste comisii ar putea ajunge să nu încaseze nicio contraprestație pentru munca depusă sau să fie remunerați de o manieră discriminatorie, în raport cu un element exterior activității prestate, respectiv salariul aferent funcției de bază.

43. Având în vedere faptul că indemnizația cuvenită membrilor comisiei de vânzare a spațiilor medicale sau ai comisiei de contestație nu se include în venitul salarial, astfel cum este definit de art. 7 lit. m) din Legea-cadru nr. 153/2017, nu vor fi aplicabile, în privința acestui venit, limitările impuse de prevederile art. 11 alin. (4) din același act normativ.

44. În consecință, litigiul având ca obiect acordarea indemnizației prevăzute de art. 5 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 68/2008 nu intră în domeniul de aplicare al art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, astfel încât se impune respingerea ca inadmisibilă a sesizării.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă sesizarea formulată de Tribunalul Argeș — Secția civilă în vederea lămuririi următoarei probleme de drept:

„Dacă indemnizația prevăzută de art. 5 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 68/2008 se încadrează în categoria veniturilor salariale ale personalului din sectorul bugetar, astfel cum sunt definite acestea de art. 7 lit. m) din Legea-cadru nr. 153/2017, și este limitată la nivelul indemnizației lunare a funcției de viceprimar sau, după caz, al indemnizației lunare a vicepreședintelui consiliului județean sau, după caz, a viceprimarului municipiului București, corespunzător nivelului de organizare: comună, oraș, municipiu, sectoarele municipiului București, Primăria Generală a Municipiului București, exclusiv majorările prevăzute la art. 16 alin. (2), cu încadrarea în cheltuielile de personal aprobate în bugetele de venituri și cheltuieli, conform art. 11 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017”.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 24 februarie 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Ileana Peligrad

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 88

din 17 martie 2025

Dosar nr. 2.374/1/2024

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Adina Georgeta Ponea	— pentru președintele Secției I civile
Adina Oana Surdu	— președintele Secției a II-a civile
Elena Diana Tămașă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Beatrice Ioana Nestor	— judecător la Secția I civilă
Andreia Liana Constanda	— judecător la Secția I civilă
Mirela Vișan	— judecător la Secția I civilă
Ileana Ruxandra Tirică	— judecător la Secția I civilă
Gheorghe Liviu Zidaru	— judecător la Secția I civilă
Iulia Manuela Cîrnu	— judecător la Secția a II-a civilă
Mirela Politeanu	— judecător la Secția a II-a civilă
Virginia Florentina Duminecă	— judecător la Secția a II-a civilă
George Bogdan Florescu	— judecător la Secția a II-a civilă
Valentina Vrabie	— judecător la Secția a II-a civilă
Carmen Maria Ilie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Luiza Maria Păun	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Doina Vișan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Carmen Mihaela Voinescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Alina Pohrib	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, învestit cu soluționarea Dosarului nr. 2.374/1/2024, a fost constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna magistrat-asistent Elena Adriana Stamatescu, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare

sesizarea formulată de Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 1.031/96/2023.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, ce a fost comunicat părților, conform dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă; pârâțul Inspectoratul de Poliție Județean Harghita a depus, în termen legal, prin consilier juridic, un punct de vedere asupra chestiunii de drept.

6. De asemenea, referă asupra faptului că au fost transmise de către instanțele naționale hotărâri judecătorești și opinii teoretice exprimate de judecători în materia ce face obiectul sesizării, iar Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui recurs în interesul legii cu privire la această problemă de drept.

7. În urma deliberărilor, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

8. Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a dispus, prin Încheierea din 1 octombrie 2024, în Dosarul nr. 1.031/96/2023, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarele chestiuni de drept:

Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 21 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (Legea-cadru nr. 153/2017), în munca suplimentară prestată peste programul normal de lucru, precum și în munca prestată în zilele de sărbători legale, repaus săptămânal și în alte zile în care, în conformitate cu legea, nu se lucrează, se poate include și perioada în care un funcționar public cu statut special — polițist, în temeiul normelor juridice care îi reglementează statutul și activitatea, este inclus pe o planificare de permanență la domiciliu, indiferent de îndeplinirea în concret a atribuțiilor specifice care au determinat întocmirea planificării sau este necesar ca acesta să îndeplinească în mod efectiv sarcinile și atribuțiile de serviciu.

Dacă interpretarea dispozițiilor art. 21 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 este în sensul că munca suplimentară nu presupune ca funcționarul public să îndeplinească în mod efectiv sarcinile și atribuțiile de serviciu, acesta are dreptul la plata sporurilor salariale prevăzute de alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol pentru toată perioada în care a figurat pe planificarea de permanență sau cuantumul orelor ce se vor plăti suplimentar nu poate depăși 360 de ore anual, în sensul art. 21 alin. (4) din aceeași lege?

9. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 25 octombrie 2024, cu nr. 2.374/1/2024, termenul de judecată fiind stabilit la data de 17 martie 2025.

II. Norma de drept intern ce formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile

10. *Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare*

„Sporul pentru munca suplimentară

Art. 21. — (1) Munca suplimentară prestată peste programul normal de lucru, precum și munca prestată în zilele de sărbători legale, repaus săptămânal și în alte zile în care, în conformitate cu legea, nu se lucrează, se compensează prin ore libere plătite în următoarele 60 de zile calendaristice după efectuarea acesteia.

(2) În cazul în care compensarea prin ore libere plătite nu este posibilă în termenul prevăzut la alin. (1), munca suplimentară prestată peste programul normal de lucru va fi plătită în luna următoare cu un spor de 75% din salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare, corespunzător orelor suplimentare efectuate.

(3) În cazul în care compensarea prin ore libere plătite nu este posibilă în termenul prevăzut la alin. (1), munca suplimentară prestată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, va fi plătită în luna următoare cu un spor de 100% din salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare, corespunzător orelor suplimentare efectuate.

(4) Plata muncii în condițiile alin. (2) și (3) se poate face numai dacă efectuarea orelor suplimentare a fost dispusă de șeful ierarhic în scris, fără a se depăși 360 de ore anual. În cazul prestării de ore suplimentare peste un număr de 180 de ore anual, este necesar acordul sindicatelor reprezentative sau, după caz, al reprezentanților salariaților, potrivit legii. (...)”

III. Expunerea succintă a procesului

11. Prin Cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Harghita — Secția I civilă cu nr. 1.031/96/2023, la data de 16 august 2023, reclamantul Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne, în numele și pentru membrul de sindicat X — funcționar public cu statut special — polițist, a chemat în judecată pe pârâții Inspectoratul de Poliție Județean Harghita și șeful Poliției Municipiului Toplița, solicitând următoarele:

— anularea planificărilor de serviciu privind serviciul de permanență întocmite în ultimii trei ani anterior introducerii cererii de chemare în judecată;

— în principal, obligarea pârâtului la calcularea și plata sumelor aferente orelor lucrate/planificate în cadrul serviciului de permanență la domiciliu, care depășesc perioada normală de lucru în timpul zilelor lucrătoare, precum și pe durata zilelor nelucrătoare, pentru perioada ultimilor 3 ani anterior depunerii cererii, sume ce vor fi actualizate cu indicii de inflație și la care se adaugă dobânda legală penalizatoare, calculată de la data prestării serviciului de permanență și până la data efectivă a plății;

— în subsidiar, obligarea pârâtului la calcularea orelor lucrate/planificate în cadrul serviciului de permanență la domiciliu, care depășesc perioada normală de lucru în timpul zilelor lucrătoare, precum și pe durata zilelor nelucrătoare, pentru perioada ultimilor 3 ani anterior depunerii cererii și compensarea cu ore libere plătite.

12. A arătat că, în perioada ianuarie-decembrie 2022, prin planificările lunare de permanență, membrul de sindicat a acumulat un număr de 2.546 de ore în care a fost la dispoziția

angajatorului, fiind obligat să se prezinte în cel mai scurt timp pentru a putea desfășura activități de cercetare la fața locului atunci când erau solicitate. Pe lângă aceste ore, a mai lucrat și în conformitate cu norma de 2.008 ore, aferente anului 2022, în total 4.554 de ore.

13. În perioada ianuarie-mai 2023 a acumulat 900 de ore în care a fost la dispoziția angajatorului, fiind obligat să se prezinte în cel mai scurt timp pentru a desfășura activități de cercetare la fața locului atunci când erau solicitate.

14. Atunci când a fost programat să asigure serviciul de permanență, polițistul a trebuit să fie la domiciliul/locuința său/sa, să nu părăsească localitatea, să răspundă de îndată dacă este solicitat, fiind în imposibilitate de a dispune în mod liber și voluntar de timpul său. Altfel spus, deși este la domiciliu, polițistul trebuie să stea într-o stare de expectativă și să răspundă „prezent” la orice solicitare ar veni în intervalul în care asigură serviciul de permanență. În realitate, în acest interval polițistul este la dispoziția angajatorului, neputând dispune cum dorește de timpul său liber.

15. Nerespectarea programului de lucru, astfel cum rezultă din cele două planificări, constituie abatere disciplinară, iar, de la caz la caz, poate constitui și infracțiunea de abuz în serviciu.

16. *Prin Sentința civilă nr. 477 din 24 aprilie 2024*, Tribunalul Harghita — Secția civilă a respins acțiunea, ca neîntemeiată.

17. Împotriva acestei sentințe a declarat recurs reclamantul, pricina aflându-se, în prezent, în faza procesuală a recursului la Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

18. În ședința publică din 17 septembrie 2024, instanța de trimitere a pus în discuția părților aplicabilitatea dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

19. Prin încheierea pronunțată la 1 octombrie 2024, instanța de trimitere a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu problema de drept enunțată, precum și suspendarea cauzei.

IV. Motivele de admisibilitate reținute de titularul sesizării

20. Instanța de trimitere a constatat incidența dispozițiilor art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, care stabilesc că, dacă în cursul judecății proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

21. Curtea a interpretat aceste prevederi legale ca fiind imperative și, prin coroborare cu dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă (în partea de la care nu se derogă prin ordonanța de urgență), a considerat că prezentul litigiu cade sub incidența reglementărilor ordonanței de urgență mai sus amintite.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

22. Părțile nu au exprimat în scris un punct de vedere asupra chestiunii de drept supuse dezlegării, chiar dacă a fost amânată pronunțarea asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu întrebarea prealabilă în acest sens.

23. După comunicarea raportului întocmit de judecătorii-raportori, în condițiile art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, intimatul Inspectoratul de Poliție Județean Harghita a depus, în termen legal, prin consilier juridic, un punct de vedere asupra chestiunii de drept, prin care a apreciat că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a sesizării, problema de drept supusă analizei presupunând o dificultate suficient de mare pentru ca mecanismul de unificare a practicii judiciare reprezentat de hotărârea prealabilă să poată fi antrenat.

VI. Punctul de vedere al completului de judecată care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea unor chestiuni de drept

24. Completul de judecată investit cu soluționarea recursului în Dosarul nr. 1.031/96/2023 a apreciat că, în speță, există dificultatea de a stabili, în interpretarea dispozițiilor art. 21 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, în ce măsură, în munca suplimentară prestată peste programul normal de lucru, precum și în munca prestată în zilele de sărbători legale, repaus săptămânal și în alte zile în care, în conformitate cu legea, nu se lucrează, se poate include și perioada în care un funcționar public cu statut special — polițist, în temeiul normelor juridice care îi reglementează statutul și activitatea, este inclus pe o planificare de permanență la domiciliu, indiferent de îndeplinirea în concret a atribuțiilor specifice care au determinat întocmirea planificării, sau este necesar ca acesta să îndeplinească în mod efectiv sarcinile și atribuțiile de serviciu.

25. Curtea a reținut că există argumente care pot sprijini ambele poziții contradictorii ale părților.

26. Astfel, prin planificarea de permanență, reclamantul a fost nevoit să fie la dispoziția angajatorului și, deși nu a prestat activitate în interesul acestuia, nu a putut dispune în mod liber de intervalul de timp în discuție, în sensul că nu s-a putut deplasa la distanță de locuință, nu a putut să își planifice activități și a trebuit să fie capabil în permanență să își îndeplinească îndatoririle de serviciu.

27. În acest sens, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (1) din Ordinului ministrului internelor și reformei administrative nr. 577/2008 privind programul de lucru al polițiștilor, formele de organizare a acestuia și acordarea repausului săptămânal (*Ordinul nr. 577/2008*), durata programului de lucru al polițistului este, de regulă, 8 ore pe zi și 40 de ore pe săptămână, cu un repaus săptămânal de 2 zile, de regulă sâmbăta și duminica, iar potrivit art. 10 din ordin, orele de serviciu prestate de polițist peste durata prevăzută la art. 2 alin. (1) se consideră ore suplimentare și se plătesc sau se compensează cu timp liber corespunzător, conform dispozițiilor legale privind salarizarea polițiștilor.

28. În plus, în speță ar putea fi incidentă și Cauza C-518/15, Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 21 februarie 2018, *Ville de Nivelles împotriva lui Rudy Matzak*, în care s-a decis că art. 2 din Directiva 2003/88 a Parlamentului European și a Consiliului (*Directiva 2003/88*) trebuie interpretat în sensul că timpul de gardă pe care un lucrător îl petrece la domiciliu cu obligația de a răspunde la apelurile angajatorului său într-un interval de opt minute, ceea ce restrânge în mod semnificativ posibilitățile de a avea alte activități, trebuie să fie considerat „timp de lucru”.

29. Aceste argumente ar putea contura ideea că timpul în care un polițist este la dispoziția angajatorului și este obligat să intervină într-un interval scurt nu ar avea caracterul de timp liber potrivit ordinului menționat și ar putea fi considerat muncă suplimentară, cu consecința remunerării acesteia.

30. Pe de altă parte, art. 1 din ordinul menționat stabilește că prin *program de lucru* se înțelege perioada în care polițistul își desfășoară activitatea și îndeplinește sarcinile și atribuțiile de serviciu potrivit prevederilor fișei postului, ceea ce ar putea susține interpretarea părâtului, în sensul că acele două condiții sunt obligatorii și cumulative.

31. Așadar, este necesar ca instanța supremă să lămurească dacă, în interpretarea art. 21 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, în munca suplimentară prestată peste programul normal de lucru, precum și în munca prestată în zilele de sărbători legale, repaus săptămânal și în alte zile în care, în conformitate cu legea, nu se lucrează, se poate include și perioada în care un funcționar public cu statut special — polițist, în temeiul normelor juridice care îi reglementează statutul și activitatea, este inclus pe o planificare de permanență la

domiciliu, indiferent de îndeplinirea în concret a atribuțiilor specifice care au determinat întocmirea planificării, sau este necesar ca acesta să îndeplinească în mod efectiv sarcinile și atribuțiile de serviciu.

32. Deoarece alin. (4) al art. 21 din Legea-cadru nr. 153/2017 impune o limită de 360 de ore anual, iar reclamantul invocă jurisprudența comunitară, care ar trebui aplicată chiar în condițiile unor norme juridice interne contrarii, instanța trebuie să fie lămurită dacă, în condițiile jurisprudenței comunitare invocate, interpretarea art. 21 presupune repararea integrală a prejudiciului suferit de reclamant, fără limita impusă mai sus.

33. La solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, instanța de trimitere a comunicat, la 13 noiembrie 2024, punctul de vedere motivat al completului de judecată asupra modului de dezlegare a problemei de drept, prin care, expunând conținutul art. 21 din Legea-cadru nr. 153/2017, dar și al art. 1 din Ordinul nr. 577/2008, a arătat că acest din urmă text pare să impună ca munca polițistului (fie că este în timpul programului, fie că este muncă suplimentară) să privească și efectuarea atribuțiilor specifice fișei postului, nu numai să fie la dispoziția angajatorului. Or, simpla menționare pe planificarea de permanență nu ar crea, din punct de vedere juridic, un statut de muncă suplimentară, în lipsa solicitării de îndeplinire a atribuțiilor specifice.

34. Deși aceste obligații ale polițistului implică anumite inconveniente, acestea sunt specifice în mod inerent serviciului polițienesc și sunt consacrate legislativ de dispozițiile art. 1 alin. (2) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 360/2002*).

35. În ce privește limita în care s-ar plăti aceste sume, în ipoteza reținerii muncii suplimentare, sunt incidente dispozițiile art. 21 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017, care stabilesc că nu se pot depăși 360 de ore anual.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

36. La solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, instanțele naționale au comunicat un număr redus de hotărâri judecătorești, precum și opinii teoretice exprimate de judecători.

37. Astfel, *într-o opinie* s-a reținut că timpul în care un polițist este la dispoziția angajatorului și este obligat să intervină într-un interval scurt de timp nu ar putea fi considerat muncă suplimentară, cu consecința remunerării acestuia, întrucât caracterul permanent și obligatoriu al serviciului polițienesc obligă polițistul ca, pentru îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, să se prezinte la programul de lucru stabilit, precum și în afara acestuia, în situații temeinic justificate.

38. Prin specificul activității, aceasta presupune disponibilitate permanentă, adică acea obligație a persoanelor care ocupă aceste funcții de a fi pregătite în orice moment, în orice zi a săptămânii, să intervină pentru rezolvarea unor probleme deosebite și cu caracter de urgență, pe care le presupune activitatea desfășurată.

39. S-a apreciat că trebuie distins între o planificare de permanență scriptică și munca prestată efectiv în baza acestei planificări de permanență. Programul de lucru se limitează la perioada în care polițistul își desfășoară activitatea și îndeplinește sarcinile și atribuțiile de serviciu potrivit prevederilor fișei postului, nu și „starea de veghe”, în care trebuie să manifeste vigilență și să reacționeze prompt în urma oricărei solicitări, fiind posibil ca acesta să nu îndeplinească în mod efectiv sarcinile și atribuțiile de serviciu.

40. În acest sens, s-au depus hotărâri judecătorești de către Curtea de Apel Brașov — Secția de contencios administrativ și fiscal și au exprimat opinii teoretice Tribunalul Ialomița, Tribunalul Ilfov, Curtea de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal, Tribunalul Iași, Tribunalul Vaslui.

41. *Într-o a doua opinie*, exprimată de Tribunalul Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios

administrativ și fiscal și de Tribunalul Prahova — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, s-a apreciat că perioada în care un funcționar public cu statut special a figurat pe o planificare de permanență, chiar dacă nu a fost solicitat să îndeplinească atribuțiile specifice postului, reprezintă muncă suplimentară prestată peste programul normal de lucru, acesta fiind beneficiarul unui spor la salariul de bază, astfel cum se prevede și în dispozițiile art. 21 din Legea-cadru nr. 153/2017. Funcționarul public cu statut special are limitată libertatea de mișcare, de desfășurare a unor activități extranece atribuțiilor sale de serviciu, repausul este restrâns, astfel că toate aceste restrângeri trebuie să fie remunerate, deoarece reprezintă timp de lucru.

42. *Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție* a comunicat că la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în problema de drept ce formează obiectul sesizării.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale

43. Curtea Constituțională nu s-a pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor legale supuse interpretării.

IX. Raportul asupra chestiunii de drept

44. Judecătorii-raportori au constatat că nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate a sesizării, prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, în sensul că nu se verifică condiția dificultății chestiunii de drept supuse dezlegării.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

Examinând sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, raportul întocmit de judecătorii-raportori și chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată, constată următoarele:

45. Temeiul prezentei sesizări îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

46. Domeniul de reglementare al acestui act normativ este prevăzut expres prin dispozițiile art. 1, ordonanța aplicându-se în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale ori de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, precum și în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului plătit din fonduri publice, indiferent de natura și obiectul proceselor, de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze.

47. În consecință, prevederile ordonanței de urgență se aplică cu prioritate în raport cu dispozițiile art. 519-521 din Codul de procedură civilă, potrivit principiului *specialia generalibus derogant*, urmând a se completa cu prevederile dreptului comun, cuprinse în Codul de procedură civilă, astfel cum se statuează, expres, prin art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

48. Potrivit art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024: „Dacă în cursul judecății proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

49. Procedura de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile presupune

îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții de admisibilitate a sesizării:

— existența unei cauze în curs de judecată, în primă instanță sau în calea de atac;

— cauza să fie dintre cele prevăzute limitativ la art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, indiferent de natura și obiectul proceselor, de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze;

— existența unei chestiuni de drept de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei;

— chestiunea de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

50. Prima condiție este îndeplinită, deoarece cauza în cadrul căreia a fost formulată sesizarea, înregistrată cu nr. 1.031/96/2023, se află în curs de judecată, în ultimă instanță, la Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

51. Este îndeplinită și a doua condiție, litigiul având ca obiect stabilirea și/sau plata drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice, respectiv ale funcționarilor publici cu statut special — polițiști.

52. Nu este îndeplinită însă a treia condiție de admisibilitate, ce vizează existența unei chestiuni de drept care ar putea face obiect al sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, pentru motivele ce vor fi arătate în continuare.

53. În cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 nu se definește noțiunea „chestiune de drept”, însă lămurirea sensului acesteia se va face ținând seama de principiile prezentate de legiuitorul delegat în preambulul ordonanței de urgență și de necesitatea completării, conform art. 4 din același act normativ, a dispozițiilor speciale ale acesteia cu prevederile dreptului comun, cuprinse în Codul de procedură civilă, și cu jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, dată în interpretarea prevederilor de drept comun, jurisprudența care a dezvoltat noțiunea autonomă a „chestiunii de drept”, susceptibilă de interpretare pe calea mecanismului hotărârii prealabile.

54. În preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, alături de alte principii prezentate, legiuitorul delegat a înțeles să țină seama de „configurația actuală a mecanismului hotărârii prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept și de efectul obligativității hotărârii pe care o pronunță Înalta Curte de Casație și Justiție, în deplin acord cu îndatorirea sa constituțională de asigurare a aplicării și interpretării unitare a legii de către toate instanțele judecătorești din România”, apreciindu-se că, în raport cu coordonatele acestui mecanism, aplicarea noilor norme legale cu caracter special poate influența pozitiv activitatea instanțelor judecătorești, „în condițiile în care, încă dintr-o etapă incipientă, s-ar asigura clarificarea unor chestiuni dificile de drept”.

55. Așadar, rezultă, fără echivoc, ideea că procedura specială prevăzută de ordonanța de urgență prezintă caracteristicile esențiale ale procedurii pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, așa cum aceasta este reglementată de dispozițiile de drept comun din art. 519-521 din Codul de procedură civilă, la care se adaugă diferențele specifice, menționate expres în conținutul dispozițiilor ordonanței de urgență.

56. Mai mult, spre deosebire de dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, care folosesc noțiunea de „chestiune de drept”, în preambulul ordonanței de urgență, legiuitorul delegat folosește sintagma „chestiuni dificile de drept”, intenționând să sublinieze, astfel, că doar chestiunile cu un anumit grad de dificultate în drept (și nu orice chestiuni de drept) sunt cele care pot forma obiectul procedurii speciale reglementate de

ordonanța de urgență, în acord cu întreaga jurisprudență a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, dezvoltată începând cu anul 2013, odată cu intrarea în vigoare a noului Cod de procedură civilă, care a instituit acest mecanism de unificare *a priori* a jurisprudenței instanțelor naționale.

57. Rațiunea instituirii condițiilor formale, anterior arătate, ale sesizării constă în asigurarea îndeplinirii scopului pentru care a fost introdus acest mecanism procedural, respectiv uniformizarea jurisprudenței și asigurarea predictibilității acesteia, fără ca folosirea sa să genereze suspendarea nejustificată a judecării unei cauze, printr-o interpretare arbitrară a necesității declanșării procedurii de către instanța de judecată, cu consecința prelungirii, fără temei, a duratei procesului civil și, din această perspectivă, a afectării dreptului la un proces echitabil, în sensul art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (*Convenția*).

58. În consecință, art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 nu instituie, în sarcina instanțelor specializate în materia prevăzută de art. 1 din actul normativ, obligația de a declanșa mecanismul pronunțării unei hotărâri prealabile în orice situație în care este identificată o chestiune de drept ce nu a primit o rezolvare de principiu din partea instanței supreme, ci numai în acele cazuri în care chestiunea de drept în discuție reflectă acele trăsături (cu excepția noutății), pe care Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept le-a subliniat, în mod constant, în jurisprudența dezvoltată în aplicarea dispozițiilor art. 519-520 din Codul de procedură civilă, cu care ordonanța de urgență se completează.

59. Referitor la cerința existenței unei chestiuni de drept reale, dificile, în jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție s-au reținut următoarele:

a) chestiunea de drept care necesită, cu pregnanță, a fi lămurită prezintă o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme, în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecării;

b) chestiunea de drept supusă dezlegării trebuie să fie o chestiune care ridică serioase dificultăți de interpretare a unor dispoziții legale imperfecte, lacunare ori contradictorii, iar nu realizarea unor operațiuni de interpretare și aplicare a unui text de lege în raport cu circumstanțele particulare ce caracterizează fiecare litigiu ori existența unor simple obstacole care ar putea fi înlăturate printr-o reflexie mai aprofundată a judecătorului cauzei;

c) pentru a ne afla în prezența unei veritabile chestiuni de drept, caracterul complex sau, după caz, precar al reglementării, de natură a conduce, în final, la interpretări diferite, precum și dificultatea completului în a-și însuși o anumită interpretare trebuie să fie reflectate în încheierea de sesizare, care trebuie să fie motivată, aptă să releve reflecția asupra diferitelor variante de interpretare posibile, cu argumentele aferente, și de o manieră în care să se întrevadă, explicit, pragul de dificultate al întrebării și în ce măsură acesta depășește obligația ordinară a instanței de a interpreta și aplica legea în cadrul soluționării unui litigiu, întrucât simpla dilemă cu privire la sensul unei norme de drept nu poate constitui temei pentru declanșarea mecanismului hotărârii prealabile.

60. În cauza de față, chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată nu îndeplinește cerința de a fi o veritabilă chestiune de drept, născută dintr-un text incomplet sau neclar, susceptibil de interpretări contradictorii, de natură a fi dedusă dezlegării în cadrul procedurii hotărârii prealabile. Textul de lege a cărui interpretare se solicită este art. 21 din Legea-cadru nr. 153/2017, redată la paragraful 10 din prezenta decizie.

61. Acest text de lege este clar, nefiind susceptibil de interpretări diferite sau contradictorii, aspect ce reiese din încheierea de sesizare în care instanța de trimitere a interpretat dispoziția legală în discuție, fără nicio dificultate, reținând că reclamantul ar avea dreptul ori la compensarea cu ore libere, ori la plata unui spor, iar alegerea modalității de compensare este în căderea instanței investite cu soluționarea cauzei. Instanța a arătat că problema de dezlegat este aceea dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 21 din Legea-cadru nr. 153/2017, în munca suplimentară se poate include și perioada în care polițistul este inclus pe o planificare de permanență la domiciliu, indiferent de îndeplinirea, în concret, a atribuțiilor de serviciu.

62. În acest sens, instanța de trimitere a avut în vedere dispozițiile art. 1 din Ordinul nr. 577/2008 și a apreciat că acestea impun ca munca polițistului, fie că este în timpul programului de lucru, fie că este muncă suplimentară, să privească și efectuarea atribuțiilor specifice fișei postului, nu numai să fie la dispoziția angajatorului, reținând, ca argument suplimentar, și prevederile art. 14 din acest ordin, care stabilesc caracterul permanent și obligatoriu al serviciului polițienesc, ce obligă polițistul ca pentru îndeplinirea atribuțiilor de serviciu să se prezinte la programul de lucru stabilit, precum și în afara acestuia, în situații temeinic justificate. A concluzionat că, în aceste condiții, simpla menționare pe planificarea de permanență nu ar crea, din punct de vedere juridic, un statut de muncă suplimentară, în lipsa solicitării de îndeplinire a atribuțiilor specifice.

63. Așadar, verificarea premiselor sesizării relevă faptul că aceasta nu pune în discuție o dificultate de interpretare punctuală a normelor de drept indicate în actul de sesizare, de natură să necesite intervenția instanței supreme, ci urmărește, mai degrabă, o validare a opiniei exprimate de instanța investită cu soluționarea cauzei.

64. Pe de altă parte, instanța de trimitere, în încercarea de a justifica existența unor argumente care ar putea sprijini ambele poziții contradictorii ale părților, arată că, în speță, ar putea fi incidentă și Cauza C-518/15 *Ville de Nivelles împotriva lui Rudy Matzak*, în care s-a decis că art. 2 din Directiva 2003/88 trebuie interpretat în sensul că timpul de gardă pe care un lucrător îl petrece la domiciliu cu obligația de a răspunde la apelurile angajatorului său într-un interval de timp scurt trebuie să fie considerat „timp de lucru”.

65. Or, o astfel de evaluare se poate realiza numai pe baza unei analize nemijlocite și directe de către instanța investită cu soluționarea cauzei, în raport cu situația particulară a fiecărei cauze, cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene și cu normele incidente din dreptul Uniunii Europene, tocmai pentru a se verifica *in concreto* dacă numai timpul aferent prestării efective a atribuțiilor de serviciu trebuie considerat „timp de lucru” în sensul Directivei 2003/88.

66. În consecință, se constată că problema de drept ce se solicită a fi dezlegată nu îndeplinește cerința de a fi o veritabilă chestiune de drept. Textele de lege a căror interpretare se solicită sunt clare, nesusceptibile de interpretări contradictorii, fiind necesară realizarea unui simplu raționament judiciar, prin analiza sistematică a textelor legale apreciate ca fiind relevante în cauză.

67. Din considerentele expuse anterior, ca urmare a constatării neîndeplinirii condiției de admisibilitate referitoare la existența unei chestiuni de drept reale, dificile, în temeiul art. 2 alin. (1) și al art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, precum și al art. 519 din Codul de procedură civilă, sesizarea se va respinge, ca inadmisibilă.

ÎN ALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 1.031/96/2023, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarele probleme de drept:

Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 21 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, în munca suplimentară prestată peste programul normal de lucru, precum și în munca prestată în zilele de sărbători legale, repaus săptămânal și în alte zile în care, în conformitate cu legea, nu se lucrează, se poate include și perioada în care un funcționar public cu statut special — polițist, în temeiul normelor juridice care îi reglementează statutul și activitatea, este inclus pe o planificare de permanență la domiciliu, indiferent de îndeplinirea în concret a atribuțiilor specifice care au determinat întocmirea planificării sau este necesar ca acesta să îndeplinească în mod efectiv sarcinile și atribuțiile de serviciu

Dacă interpretarea dispozițiilor art. 21 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 este în sensul că munca suplimentară nu presupune ca funcționarul public să îndeplinească în mod efectiv sarcinile și atribuțiile de serviciu, acesta are dreptul la plata sporurilor salariale prevăzute de alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol pentru toată perioada în care a figurat pe planificarea de permanență sau cuantumul orelor ce se vor plăti suplimentar nu poate depăși 360 de ore anual, în sensul art. 21 alin. (4) din aceeași lege?

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 17 martie 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,

Adriana Elena Stamatescu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcări actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

